

HET

MAGAZINE VAN SIB AMSTERDAM

JULI 2011

VERDRAG

De Wallen

Valt daar iets te beleven
voor vrouwen?

SEX SELLS

SIB voost

Betrekkelijk internationaal

Schandaal!

Meer dan Strauss-Kahn

Mannen

Houden van mannen

Spiraaltje

Van je huisgenoot

Storm

Tussen je benen

Liefde

En lust

Tantra

Van uitstol komt exluse

Porno

Voor vrouwen

SEX ACROSS THE GLOBE

Sliers kusten, wouden en vreeën met mensen uit...

Algerië	0
Albanië	0
Armenië	0
Australië	1
België	2
Bosnië	2
Brazilië	3
Bulgarië	3
Canada	3
Chili	3
China	0
Colombië	2
Costa Rica	2
Denemarken	0
Duitsland	4
El Salvador	4
Engeland	4
Frankrijk	4
Georgië	4
Crackeland	4
Hongarië	4
IJsland	4
India	0
Indonesië	0
Iran	0
Israël	0
Italië	4
Japan	0
Kaapverdië	0
Kroatië	0
Litanië	0
Litouwen	0
Marokko	2
Mexico	2
Ned. Antillen	2
Norwegen	2
Oekraïne	2
Oezbekistan	0
Oostenrijk	0
Peru	0
Polen	4
Portugal	2
Roemenië	2
Rusland	2
Schotland	0
Servië	0
Slovenië	0
Sveedije	0
Somalië	0
Spanje	4
Sri Lanka	0
Taiwan	0
Tanzanië	0
Tunesië	0
Turkië	2
Uganda	0
Verenigde Staten	4
Vietnam	0
Wit-Rusland	0
Zimbabwe	0
Zuid-Afrika	0
Zuid-Korea	0
Zweden	4
Zwitserland	4

Bron: Ipsos, 2008-2009

Inhoudsopgave

- 2 Sex Across the Globe
Joost Dobber
- 4 Huisgenoten en homoconspiraatjes
Judith van der Zweerde
- 5 Tanonische seks
Dirk Eisema
- 6 The Red Light District: for women only!
Ayla Nakken
- 8 Wieve Hásse
Hásse de Graaff
- 9 Langs bij...het fenomeen Solyan
Tessa van Ligten
- 10 Stoute topmannen
Britt van Waveren
- 12 SIB Across the Globe
Lidwien Gall
- 13 Storm: de baby zonder gender
Judith van der Zweerde
- 14 Homoseksualiteit en acceptatie
Rik Voorter
- 16 Lierde & lust
Joost Dobber
- 17 Pornobehang en andere films
Dirk Eisema
- 18 Bestuurscabaret
Falsa Abbas
- 19 SIB Nette Dromen
Joost Dobber

Colofon

Hoofdredactie:

Britt van Waveren en Judith van der Zweerde

Redactie:

Joost Dobber, Dirk Eisema, Anouk Langenhuisen,
Tessa van Ligten, Ayla Nakken, Rik Voorter

Bijdragen van:

Falsa Abbas, Lidwien Gall, Hásse de Graaff

Vormgeving:

Art Attack

Hoofdredactioneel

Zoals de voorpagina al doet verklappen heeft deze editie het thema seksualiteit, want *sex sells!* In de verschillende media wordt seksualiteit nog maar zelden als taboe gezien. *Het Verdrag* kan daarom natuurlijk niet achterblijven.

Ik herinner me een keer dat ik als jong meisje van een jaar of zes met mijn ouders en broer in de trein zat terwijl het buiten regende. Er zaten waterdruppeltjes op het raam, mijn drie jaar oudere broer zei toen zachtjes dat de druppeltjes op sperma leken. Als jong meisje wist ik niet wat dat was, waarop ik heel luidruchtig vroeg: "Wat is sperma?". Ik weet niet meer wat mijn ouders daar toen op antwoordden, maar ik weet nog wel dat iedereen in de coupé moest lachen. Hoewel ik mijn ouders toen een beetje in verlegenheid bracht, was het onderwerp geen taboe. Wat mij toen wel duidelijk werd is dat zo'n onderwerp niet altijd op elke plek zomaar besproken wordt.

Binnen SIB merk ik ook dat seksualiteit niet echt een taboe is, maar dat niet iedereen er even openlijk over praat. Sommige mensen vertellen zonder blikken of blozen details over hun seksleven terwijl anderen hun lippen stijf op elkaar houden als je vraagt met hoeveel mensen ze hebben gezoend. Omdat de lange reis naar China voor de deur staat heb ik eens gekeken naar in hoeverre seksualiteit in China een taboe is. Zo vond ik dat er in 2009 nog trots werd aangekondigd dat in oktober van dat jaar het eerste seks-themapark in Chongqing geopend zou worden. Het park *Love Land* was volgens de manager bedoeld voor de gezondheid van het publiek. Hij meende dat seksualiteit teveel een taboe is en dat volwassenen een beter en gezonder seksleven zouden krijgen als ze er meer informatie over zouden ontvangen. Nog voordat het park geopend was, waren er al foto's van op internet en in diverse kranten verschenen. Op internetfora brandden discussies los over de wenselijkheid van een dergelijk park. Uiteindelijk besloten functionarissen van de gemeente Chongqing dat het park niet gezond of educatief was, maar vooral vulgair. Ze stelden dat het park een slechte invloed op de maatschappij had en onmiddellijk neergehaald moest worden. Eerder dat jaar was de Chinese regering nog wel begonnen met een campagne om seksueel overdraagbare ziektes aan te pakken, maar seksualiteit is blijkbaar toch nog te veel een taboe om een park als *Love Land* te openen. Misschien moeten we maar eens een vertaalde versie van deze editie meenemen naar China om te zorgen dat het taboe daar doorbroken wordt.

Britt van Waveren

De huisgenoot en haar hormoonspiraaltje

"Raad eens wat ik heb! Het is echt zo ideaal! Je wordt bijna niet meer ongesteld, je voelt er niks van tijdens de seks en als je het bij de GGD laat zetten krijg je nog een verdoving ook! Ik raad het echt iedereen aan!", aldus mijn huisgenootje over haar nieuwste aanwinst, een hormoonspiraaltje. Ik was haar inmiddels een paar keer tegengekomen op de gang en blijkbaar hadden wij dusdanig een band opgebouwd dat zij geen bezwaar voelde deze intieme informatie met mij te delen. Ik ging er vrolijk in mee en zo hadden we het nog een tijdje over anticonceptie en de invloed ervan op seks zonder verder aandacht te besteden aan de toch zeer minimale kennis die wij van elkaar hebben.

Een paar dagen later vertelde ik het verhaal aan een vriendin. Gezien het enthousiasme van mijn huisgenootje wilde ik het advies wat verder verspreiden en de vriendin in kwestie leek me een ontvankelijk slachtoffer. Ze reageerde echter een stuk minder luchtig op het onderwerp dan ik. Kende ik mijn huisgenootje dan goed, sprak ik haar vaak, kende ik haar vriendje? Allerlei vragen borrelden bij haar op die mij vervolgens weer aan het denken zetten. Ik kende haar inderdaad niet zo goed. Maar is dat dan een vereiste om een persoonlijk gesprek over seks te voeren? In hoeverre rust er eigenlijk nog een taboe op seks? Ben ik nou heel ruimdenkend of is deze vriendin gewoon preuts?

De Van Dale legt taboe uit als iets dat 'verboden is om over te spreken of als woord te gebruiken' of 'iets dat niet gedaan of gezegd mag worden'. Of seks een taboe is hangt verder af van verschillende factoren: je opvoeding, de sfeer op school, of je veel seksuele voorlichting hebt gehad, hoe je ouders met seks omgingen. Maar ook culturele verschil-

'13-jarigen op de dansvloer gaan verder met jongens dan onze 18-jarige oma's met hun verloofde ooit zijn gegaan'

len zijn van invloed op hoe makkelijk je over seks praat. Binnen de Islamitische cultuur bijvoorbeeld mogen vrouwen onderling wel over seks praten maar niet waar mannen bij zijn, terwijl in andere culturen niet geslacht maar leeftijd bepaalt met wie je wel over seks praat en met wie niet.

Maar deze vriendin en ik zijn redelijk vergelijkbaar opgevoed en er zijn ook geen culturele verschillen. In onze omgeving is seks niet iets wat men niet mag hebben en veel mensen die ik ken spreken er dan ook veel en graag over. Misschien dat specifieke seksuele voorkeuren als bestialiteit en pedofilie taboe zijn, maar over het algemeen is er toch vrij veel bespreekbaar. Dat dit nummer van Het Verdrag volledig aan seks is gewijd geeft al aan dat er over gesproken en geschreven kan worden. Misschien lag het dan toch aan de preutsheid van die vriendin?

In een maatschappij waar de media zonder schroom bericht over het seksleven van BN'ers en welke standjes er allemaal mogelijk zijn is preutsheid misschien wel eerder taboe dan seks. Meisjes die niet meteen over seks willen praten zijn eerder een uitzondering dan zij die dat wel doen. 13-jarigen op de dansvloer gaan verder met jongens dan onze 18-jarige oma's met hun verloofde ooit zijn gegaan. De grenzen worden steeds vager en er ligt eerder een taboe op het gebrek aan seks dan op de aanwezigheid ervan. Seks in de politiek, seks in films, seks op straat, seks in de meest ingewikkelde posities, het komt allemaal aan bod in deze editie. Misschien is het wel niet die vriendin die een afwijkende houding heeft ten opzichte van seks, misschien zijn we allemaal te ver doorgeschooten in onze 'vrijheid'. Misschien kan de wereld wel wat meer preutsheid gebruiken.

Judith van der Zweerde

Is praten over seks nog een taboe?

"We come one". Tantrische seks

De laatste editie waar ik aan meewerk heeft als thema seks. Al was lange tijd de combinatie SIB en seks niet echt een 'match made in heaven', deze editie zal een voorschot nemen om daar verandering in te brengen.

SIB staat voor inhoud en gezelligheid, veelal slechts verbonden met de ratio. Tantrische seks staat voor sensualiteit en energie, stromend vanuit het hele lichaam. De Tantra leer komt uit het Sanskriet, *Tan* staat voor uitbreiden, vergroten, uiten, laten zien. De oorsprong van deze leer leidt naar de pre-hindoeïstische natuurreligies voortkomend uit India en China. Tantra legt het accent op het volledig bewust zijn van elke beleving, het kan zowel gaan om puur zintuiglijke ervaringen als om het er laten zijn van sensaties, emoties en gevoelens. In meer algemene termen geformuleerd staat Tantra voor geestelijke verruiming, bevrijding en persoonlijke ontwikkeling. Iets wat we inmiddels in het Westen ook hoog op ons prioriteitenlijstje hebben staan. Helaas heeft de annexatie door het Westen er wel toe geleid dat Tantra enigszins gecommuniceerd is geraakt. Het is te bestellen op de markt als een hapklaar product, desalniettemin, het is toch te waarderen dat er zoveel aandacht voor is. En eigenlijk is dat ook niet zo gek, zeker als we de overstap maken naar het specifieke deel Tantrische seks. Wie wil nou niet dat de seks daadwerkelijk hemels wordt?

Tantrische seks staat voor beminnen door meditatie en aanraking. Zong Faithless nog wel eens: "We come one", binnen de Tantrische seks is totale verbondenheid tussen elkaar ook daadwerkelijk het doel. Of ja, doel, eigenlijk draait de Tantrische seks vooral niet om het hebben van een doel. Sterker, wat klaarkomen betreft gaat het veel eerder om het uitstellen van dat doel. En voor iedereen die net als Theo Maassen bang is dat uitstel slechts zal leiden tot afstel, wees gerust, het klaarkomen is vele malen intenser wanneer er een langdurige spanningsopbouw aan vooraf is gegaan en je totaal in je seksuele energie zit. Het openstellen

van je chakra's zorgt er voor dat deze (en andere) energie kan stromen. Al zit ik nog middenin m'n onderzoeksfase, dus wat weet ik er eigenlijk van. Chakra's staan voor centra in je lichaam die levenskracht en energie kunnen ontvangen en afgeven. Iedereen heeft zeven chakra's: vertrekkend vanuit het wortelchakra net onder je stuitbeen tot aan de kruinchakra. De kruinchakra staat voor de verbintenis met het spirituele. Had ik al sorry gezegd voor het zweverige gehalte? Nee, bij deze. Afijn, alle chakra's dienen dus open te staan om de levensenergie te laten stromen. Uiteindelijk draait het om de balans tussen lichaam en psyche; spiritualiteit en extase; harmonie tussen elkaars seksuele energie en sensualiteit.

Eigenlijk zijn de tips om al dat verhevene te bereiken meer voor de hand liggend dan je zou verwachten. Natuurlijk moet de plek vrij zijn van allerlei spanning en stress over deadlines. En bij moet kun je gerust mag lezen. Het gaat om de beleving, er is geen prestatiedruk. Er bestaat geen vooraf bepaalde rolverdeling en er bestaat geen verdeling waarin de een meer de ontvangende partij is dan de ander. Besteed veel aandacht aan het voorspel. Denk daarbij aan het bewonderen van elkaars lichaam, openstaand voor elke aanraking. Om elkaars energie te harmoniseren wordt voorgeschreven om lepeltje lepeltje met elkaar te gaan liggen, beiden op de linkerzij (om de chakra's overeen te laten komen). Daarna komen natuurlijk de vele verschillende (kamasutra) standjes. Veel plezier.

Dirk Eisema

The Red Light District, for women only!

Stel je voor, je loopt als vrouw over de Wallen. Overal zie je andere vrouwen. Zij lopen net als jij rond, kijkend naar de ramen. Achter de ramen zitten schaars geklede mannen. Mannen van alle soorten en maten. Rond de Oude Kerk zie je een jongen van jouw smaak. Hij staat zo dicht op het raam dat zijn adem kleine dampkringetjes op de ruit vormt. Je blik glijdt af naar zijn borst, buik en heupen. Je moet er een beetje van blozen en kijkt hem aan. Hij opent zijn raam en jullie overleggen over de prijs. Je loopt naar binnen.

Een Wallen gericht op vrouwen, een onwaarschijnlijke situatie? Een scala aan stereotyperende gedachten over mannen en vrouwen vullen het hoofd. De Wallen is altijd al een plek geweest voor mannen, beginnend met de vele matrozen die na maandenlang op zee rechtstreeks van de boot naar de Wallen wisten te lopen. Historisch gezien is er zelfs nog nooit een plek geweest waar vrouwen in hun seksuele behoefte kunnen voorzien. Het zou de lezer daarom misschien verbazen dat is er in 1995 wel een poging is gedaan om ook mannelijke prostituees te laten werken op de Wallen. Een poging die overigens tevergeefs bleek. De angst onder exploitanten voor het uitblijven van klandizie zorgde voor weinig enthousiasme onder hen. Mannen achter de ramen kwamen er dus niet. Behalve tijdens een open dag op 31 maart 2007. Voor één keer stonden er op de Wallen ook mannen ter beschikking. Ondanks dat deze bijzondere actie veel vrouwen trok werd er naar verluidt weinig tot niks aan seksuele handelingen verricht door de heren. Erg serieus was het dan ook niet bedoeld.

Hoezo taboe?

Goed, een andere voorstelling dan. Je bent nog steeds een vrouw op de Wallen en je wilt naar een prostituee. Door een gebrek aan mannen kies je automatisch voor een vrouwelijke prostituee. Gaat dit lukken denk je? Of beter, wie zegt dat dit niet allang gelukt is? Misschien wederom een onwaarschijnlijke voorstelling maar wie zegt dat dit niet best kan. Misschien zijn er wel veel meer mogelijkheden voor vrouwen op de Wallen dan men denkt.

Dames genoeg op de Wallen,...

...maar zouden de Wallen er ook zo uit kunnen zien?

Daarom leek het mij en twee andere studenten van de UvA in 2007 een goed plan dit maar eens te onderzoeken. Eigenwijs? Ja misschien wel een beetje. Maar voor een vak bij Culturele Antropologie kregen wij de kans dit onderzoek uit te voeren. En ach, waarom ook niet. Wij wilde wel eens zien of vrouwelijke klandizie onder prostituees werkelijk zo taboe is.

De vrouwelijke klant

Ik kan mij voorstellen dat de lezer nu zit te brainstormen hoe je dat dan onderzoekt. Ga je zomaar de Wallen op, tik je op een mooi rood raam en vraag je het op de man (vrouw) af? Nou, precies ja. En onder het mom van wie niet waagt wie niet wint hoopte wij natuurlijk het onverwachte te vinden, een markt voor vrouwen. Onze goede hoop leek echter al snel valse hoop te worden. Het informatiecentrum op de Wallen (het PIC, opgericht in 1994 door ex-prostituee Mariska Majoor) vertelde ons nog nooit prostituees gehoord te hebben over vrouwelijke klanten. Daarnaast werden wij bij een aantal prostituees al aan het raam geweigerd voordat wij überhaupt onze mond open konden trekken, een teken dat de prostituees ons waarschijnlijk niet zagen als potentiële klant. Ook bij de vrouwen die wij wel spraken werd het er niet beter op. Bij de vraag of ze wel eens vrouwelijke klanten hebben werden we wel heel raar aangekeken. Uit de gesprekken kwam dan ook hoofdzakelijk naar voren dat de prostituees geen vrouwelijke klanten hebben. Althans, niet een vrouw als klant alleen.

De prostituees gaven namelijk wel aan regelmatig stelletjes als klant te hebben. Bij een beetje doorvragen kregen we echter wel een vreemd beeld van deze situatie. Eén van de

MALE PROSTITUTE

*"Oh yeah, baby, I'll listen to you—
I'll listen to you all night long."*

Is intimiteit voor vrouwen belangrijker dan voor mannen en hebben ze daardoor geen behoefte aan oppervlakkige seks?

prostituees verklaarde nog nooit handelingen te hebben verricht bij de vrouw van het stelletje. De prostituee had dan alleen seks met de man terwijl de vrouw in een hoekje met een speeltje bezig was. In hoeverre men dan nog kan spreken van een vrouwelijk klant is maar net de vraag.

Maar goed, geen man overboord. Dat de prostituees geen vrouwelijke klanten hebben wil natuurlijk niet zeggen dat ze deze ook niet willen. Een aantal prostituees gaven dan ook aan wel bereid te zijn een vrouw als klant aan te nemen. En dan kan het vragen hiernaar aan het raam van een prostituee natuurlijk verkeerd begrepen worden. Een beetje verbaasd was ik dan ook toen een prostituee mij bevestigde als klant en halverwege haar raam introk. Blij als ik was met deze taboedoorbrekende actie heb ik haar toch maar vriendelijk bedankt, zo grondig wilde ik nou ook weer niet veldwerk doen. Overigens zou ik als vrouw wel meer moeten betalen voor haar diensten dan een man. Dit komt omdat een vrouw er langer over doet om "tot haar hoogtepunt" te komen. Tijd is geld, zoals men zegt.

Wel aanbod, geen vraag

Ondanks het feit dat er dus wel prostituees te vinden zijn op de Wallen die vrouwen als klant willen aannemen, zijn er schijnbaar geen vrouwen die deze kans benutten. Hoe komt dit? Een verklaring kan zijn dat de meeste vrouwen gewoon niet bedenken dat deze mogelijkheid er is. De vraag of de Wallen voor vrouwen nog in zekere mate een taboe is dringt zich op. Het beeld van de vijftiende en zestiende eeuw waarin de "goede" vrouwen beschermd moesten worden tegen de "slechte vrouwen" op de Wallen is vandaag de dag allang niet meer aanwezig. Maar of vrouwen

zich er heel erg thuis voelen vraag ik mij wel af. Een medewerker van het PIC vertelde ons dat ze regelmatig vrouwen in haar informatiecentrum heeft staan die niet weten hoe ze zich moeten gedragen op de Wallen en of ze wel in de ramen mogen kijken. Een gevoel van gene en ongemak lijkt dus aanwezig.

Een andere voor de hand liggende verklaring kan zijn dat vrouwen gewoon geen behoefte hebben aan seks op de Wallen. Zoals een geraadpleegde socioloog tijdens ons onderzoek aankaartte: onder vrouwen is er minder behoefte aan anonieme seks. Het ontbreken van persoonlijk contact en intimiteit klinkt voor vrouwen gewoon niet heel aantrekkelijk. En tja, de Wallen is nou eenmaal een oppervlakkige plek voor seks. In de woorden van een (mannelijke) prostitueebezoeker op de Wallen: "Het is eigenlijk net als chinees halen. Je vreet je er helemaal vol mee en een uur later heb je weer honger." Voor de meeste vrouwen wellicht niet echt aanmoedigende woorden.

Toegegeven is het onderzoek uiteindelijk niet heel taboedoorbrekend geweest. Wat de reden ook precies mag zijn, op de Wallen is er weinig tot geen vrouwelijke klandizie. Maar wat wij wel hebben aangetoond is dat de mogelijkheid er wat betreft het aanbod wel in zekere mate is. Voor de vrouwen met interesse is dat dus eigenlijk heel goed nieuws. Wil je graag een prostituee op de Wallen bezoeken, dat kan! Je kan mij in dat geval altijd even vragen waar deze bereidwillige dames precies staan.

Ayla Nakken

Onze specialist in alles helpt wereldleiders op weg

Lieve Hasse,

Het ene moment zit je op rozen met een aansprekende internationale functie en grote kansen op het presidentschap van je land, het andere moment zit je in je 'cel' te verveulen tot je je kunt verdedigen tegen schandalige beschuldigingen. Het is overduidelijk dat ik erin word geluisd! Mijn politieke carrière ligt op zijn gat en komt er misschien wel nooit meer bovenop. Hoe red ik me hieruit?

A bientôt,
DSK

Beste Dominique,

Niemand zal ontkennen dat je in een lastig parket zit. Ik zal me niet uitlaten over de vraag of het een complot was, of je jezelf aan de dame in kwestie hebt opgedrongen of dat ze vrijwillig deelnam. Wel is het van belang om in te zien dat jijzelf door je eerdere losbandige levensstijl een grote rol in dit probleem hebt gehad. Je bent echter niet alleen... Er zijn meer machtige mannen die door hun escapades in de problemen kwamen. Grofweg zijn er drie soorten: zij die echte liefde vinden terwijl ze al getrouwd zijn, de hebzuchtigen en de machtswellustelingen.

De eerste categorie is wellicht de meest onschuldige. Over heel de wereld zijn tal van mensen die, terwijl ze al een echtverbintenis zijn aangegaan, elders de liefde opnieuw vinden. Vaak is dit daarom ook de minst schadelijke. Je rivaal Nicolas is hier een goed voorbeeld van. Het politieke gevaar van dit soort affaires is vooral aanwezig bij politici die weglopen met frases als "het gezin is de hoeksteen van de samenleving". Maar ook voor hen is er vaak sprake van een tijdelijke politieke verbanning. Zo zie ik Jack de Vries nog wel weer terugkeren in het Nederlandse politieke landschap. Helaas val jij sowieso niet in deze categorie.

De hebzuchtigen zorgen voor de meeste commotie. Hebzuchtigen vinden geen nieuwe liefde, maar combineren hun natuurlijke charme met hun politieke invloed. Neem Clinton, Berlusconi of prins Bernhard. Meestal verblind door hun grote macht denken zij dat ze met van alles en nog wat weg kunnen komen. Vaak lukt dit ook. En het moet gezegd worden, Dominique, voorafgaand aan de hele New Yorkse zaak viel jij ook in deze categorie. Per land wordt verschillend omgegaan met dit soort aangelegenheden, maar ook hier is een aardige kans om de schade beperkt te houden.

Helaas moeten we concluderen dat jij in de ogen van de meeste mensen in de categorie van de machtswellustelingen terecht bent gekomen. Of dit echt zo is, zal de rechtszaak uit moeten wijzen. De lijn tussen de hebzuchtigen en de machtswellustelingen is klein. Kijk naar Lubbers. Wanneer

hij geen Hoge Commissaris van de VN was geweest en een iets welwillender 'prooi' had uitgezocht, was hij misschien wel in de hebzuchtigen-categorie terechtgekomen en had hij niet op hoeven stappen. Het verschil tussen de tweede en derde categorie zit hem dan ook vooral in de publieke opinie. En in de publieke opinie ligt dus jouw redding.

Momenteel heb je de publieke opinie tegen. Hoewel het lastig is om zonder kennis over de precieze feiten te oordelen, ziet het ernaar uit dat alleen een vrijspraak je hierin kan redden. *Worst case scenario* is wanneer het kamermeisje uit vrije wil seks had, maar achteraf met het verhaal kwam dat ze door je gedwongen werd. Los van het onderuit halen van haar geloofwaardigheid, zelden echt succesvol, is er dan weinig aan te doen. In het beste geval zijn er geen sporen van DNA gevonden en is vrijspraak binnen handbereik. Aangezien de Fransen gemiddeld niet van Amerikanen houden, ze weglopen met de *underdog* en verbijsterd zijn over de manier hoe de Amerikaanse media met de zaak zijn omgegaan, lijken je kansen op het presidentschap nog niet verkeken.

Groet, Hasse

P.S. Als je wel schuldig bent, reken ik mijn standaard boeven uurtarief van 1.000.000,- euro excl. BTW voor het beantwoorden van je vraag.

Langs bij... het fenomeen Sofyan

In de binnenstad van Amsterdam in een schattig hoekhuisje (door Sofyan zelf 'zijn paleisje in het centrum' genoemd) bevindt zich de woning van Sofyan en zijn vrienden. Op straatniveau de gezellig rommelige woonkamer, in het souterrain de keuken, badkamer en enkele slaapvertrekken en op de eerste verdieping de kamers van de andere jongens, waar onder ook de kamer van Sofyan. Wanneer we ons hebben geïnstalleerd op het dakterrasje, kan het interview beginnen. Dat begint met een opmerkelijk verzoek van de geïnterviewde. Namelijk of het niet mogelijk is om de titel te veranderen in 'Langs bij... het fenomeen Sofyan'. Vindt hij wel toepasselijk. Meneer Tessoudali voegt nog toe dat hij het liefst zou zien dat dit exemplaar een Sofyan-editie wordt. Dan zou ook meteen de discussie over het Verdrag voorbij zijn. Bescheidenheid siert de mens, maar daar heeft Sofyan duidelijk geen boodschap aan. Verder wil hij over Het Verdrag kwijt dat het in zijn paleisje goed gebruikt en zelfs gerecycled wordt, en nergens minder dan op het toilet. Welke artikelen er verloren zijn gegaan, geven we maar niet prijs om de gevoelens van de desbetreffende redacteurs te sparen. "Het Verdrag redt je wanneer de nood hoog is," zegt Sofyan. "En daarom pleit ik voor de continuïteit / het voortbestaan van Het Verdrag."

Sofyan groeide op in The Hood met zijn ouders, twee zussen en een broertje. Hij noemt zijn jeugd zwaar en vertelt dat hij zichzelf omhoog heeft moeten werken. Op de vraag wat een grote tegenslag is geweest voor hem: "Op een gegeven moment was het niet vanzelfsprekend dat ik een toetje na het eten kreeg.. Ik dacht dan dat ik misschien straf had omdat ik iets verkeerd had gedaan, maar wat wist ik niet. Zoiets tekent je mentaal als kind." Meer wil Sofyan niet kwijt over het onderwerp, behalve dus dat het hem zwaar viel (de Verdrag-redacteur zit erbij met gefronste wenkbrauwen en weet niet echt wat ze met deze informatie aan moet). Zijn voortgezet onderwijs begon hij op het Barleaus Gymnasium en verruilde die school na een jaar, vanwege heibel met de docente Latijn en de daaropvolgende onvoldoende, voor het Berlage Lyceum waar hij een mooie schooltijd heeft genoten. Na het eindexamen sloeg de twijfel toe wat voor studie te kiezen. Uiteindelijk is hij op de gok aan zijn studie Werktuigbouwkunde in Delft begonnen en komend jaar wil hij zijn bachelor afronden. Wat daarna komt, weet hij nog niet. Waarschijnlijk een master, maar welke? Over zijn toekomstplannen is hij kort: "Mijn planning loopt tot 2012 omdat ik dan mijn bachelor hoop af te ronden." En op de vraag hoe hij zichzelf later ziet: "in de spiegel". Meer komt er niet uit.

Erik is degene die Sofyan bij SIB heeft gehaald. Dat bleek een goede zet, gezien zijn vele werkzaamheden voor SIB: als voormalig voorzitter van de RFC (waar blijft de fles wijn Luuk?!) heeft hij met Veralyn een mooie reis naar NYC opgezet, nu als voorzitter van de reiscommissie zijn de

voorbereidingen voor China in volle gang. Dankzij Sofyans inspanningen voor de feestcommissie hebben we een geslaagd blinddate-feest gehad vorige maand en voor Bibendum Est was hij de gastheer van de Duitsland-avond. Onze SIB-duizendpoot is ook nog lid van Power Politics, maar op wat hij voor die commissie betekent, wilde hij expliciet niet ingaan. Misschien leuk voor de volgende Gossip?

Met de zomer voor de deur, bleven de vakantieplannen niet onbesproken. Sofyan gaat reizen 'op zijn Crijniaans'. Wat neerkomt op geen overnachtingen in hostels, maar logeerplekken zoeken. De eerste adressen zijn al geregeld, in Krakow en Budapest. "Het is niet dat ik discrimineer, maar ik logeer het liefst bij mooie, jonge dames," aldus Sofyan die een 'anoniem' SIB-lid citeert.

Het einde van het interview nadert en de vraag dient zich aan: wie wordt de volgende geïnterviewde? "De huidige voorzitter mag terugblikken op zijn bestuursjaar met veel Oost-Europese ambassadeurs, vicepremiers en kolonels." Succes, Luuk.

Tessa van Ligten

Stoute topmannen

Uit onderzoek van psycholoog Henk Noort blijkt dat 25 procent van de Nederlanders tussen de 20 en 45 jaar vreemdgaat. Eenzelfde soort onderzoek van Durex toont aan dat dit percentage wereldwijd 22 procent is. Daarom lijkt het niet meer dan logisch dat politici en andere prominente topmannen ook wel eens naast de pot pissen. Omdat deze mensen een publieke functie bekleden smullen de media en het publiek ervan als deze schandalen aan het licht komen. Bij elk nieuw seksschandaal dat bekend wordt, worden ook de al 'vergeten' misstappen weer opgerakeld. Zo ook toen Dominique Strauss-Kahn werd beschuldigd van aanranding van een kamermeisje.

Bill Clinton

Als je op YouTube zoekt naar 'Bill Clinton' is een van de eerste filmpjes die je vindt, het filmpje met zijn ontkenning van de affaire met Monica Lewinsky. Deze affaire zorgde in 1998 voor behoorlijk wat ophef. Aanvankelijk ontkende hij de affaire met de bekende woorden: "I did not have sexual relations with that woman". Ruim een half jaar later moest hij echter bekennen dat hij wel een "improper physical relationship" met Monica Lewinsky had gehad. Deze bekentenis leek erop te wijzen dat hij eerder onder ede had gelogen over de affaire. Clinton meende echter een andere definitie te hanteren van "sexual relations" waardoor hij naar eigen zeggen niet onder ede had gelogen. Juist het vermeende liegen onder ede kostte hem bijna zijn presidentschap, maar hij mocht uiteindelijk toch in functie blijven. Alhoewel zijn reputatie ruim tien jaar later redelijk lijkt te zijn hersteld, wordt zijn naam nog altijd geassocieerd met seksschandalen, zo blijkt uit een media-analyse uitgevoerd door *Media, Reputation and Intangibles center Universidad de Navarra*.

Rob Oudkerk

Ook verschillende Nederlandse politici zijn in het nieuws gekomen door hun seksuele escapades. Een bekend voor-

beeld hiervan is Rob Oudkerk. Deze voormalige Amsterdamse wethouder kwam in 2004 in het nieuws nadat bekend werd dat hij regelmatig 'heroïnehoertjes' bezocht in de Amsterdamse tippelzone aan de Theemsweg. Hij had dit zelf in dronken toestand bekend aan schrijfster Heleen van Royen, die zijn ontboezemingen vervolgens publiceerde. Juist zijn bezoeken aan de controversiële tippelzone deden hem de das om en hij zag zich genoodzaakt af te treden. Hierna hervatte hij zijn werk als huisarts. In een interview met *loopbaan.nl* vertelt hij dat de affaire vrijwel geen invloed heeft gehad op zijn werk als huisarts. Er waren een paar patiënten afgehaakt, maar de meesten toonden juist begrip voor de situatie. Hij noemt in het interview een voorbeeld van een patiënt die zei dat ze in het gezin nu dingen van hem wisten die ze liever niet hadden geweten, maar dat hij nog steeds hun fantastische dokter bleef. Hij geeft zelf aan dat zijn privéleven niemand iets aan gaat, maar dat je als politicus wel een voorbeeldfiguur bent en het als wethouder buitengewoon onverstandig was.

Hoe de affaire zijn reputatie als politicus heeft beïnvloed werd pijnlijk duidelijk in een uitzending van *De Wereld Draait Door* op 23 april 2010. Oudkerk was in de uitzending om te praten over zijn mogelijke kandidaatstelling voor het burgemeesterschap van Amsterdam. Drie dagen eerder

Clinton: "I did not have sexual relations with that woman, Miss Lewinsky."

had Prem Radhakishun zich hier ook al over uitgelaten in de uitzending. “Ja, hoerenloper! De man die misbruik heeft gemaakt van vrouwen in de onderkant van de maatschappij, straatprostituees, en hij zichzelf daarna nog socialist durft te noemen, er moet iets mis zijn in zijn hoofd dat hij nog denkt dat in deze stad mensen zoals hij een plek kunnen krijgen als burgemeester”, aldus Prem. Oudkerk gaf aan niet meer die persoon te zijn en hoopte niet meer te worden afgerekend op zijn verleden. Matthijs van Nieuwkerk benadrukte echter de voorbeeldfunctie van een burgemeester. Hij stelde dat het publiek niet in staat zou zijn om die zwarte bladzijde uit zijn verleden uit het geheugen te wissen, en zei glashard dat Oudkerk nóóit burgemeester zou worden.

Max Mosley

Misschien wel het meest bizarre seksschandaal is dat met Max Mosley. De voormalige voorzitter van de autosportfederatie FIA, kwam in 2008 in opspraak toen het Britse tabloid *News of the World* beelden van een SM-orgie met Nazistisch thema uitlekte. In het filmpje was Mosley verkleed te zien als Duitse commandant die seksuele handelingen uitvoerde met vijf prostituees die verkleed waren als nazi's en gevangenen van een concentratiekamp. Op de beelden is onder andere te zien hoe Mosley gewapend met zweep in het Duits bevelen naar de vrouwen schreeuwde. Mosley ontving zelf ook zweepslagen en werd door de prostituees onderzocht op luizen. De affaire zorgde voor behoorlijk wat ophef omdat de vader van Mosley een fascistisch politicus was in de jaren '30. Mosley ontkende echter het nazistische thema van de seksorgie. Hij werd niet ontslagen door de FIA omdat die besloot dat de affaire een privé-aangelegenheid was. Mosley spande een rechtszaak aan tegen de krant. De rechtbank stelde hem in het gelijk, er werd besloten dat de affaire privé was en niets met Nazi's te maken had.

In een interview met *Financial Times' Weekend Magazine* in februari 2011 sprak hij over de SM-orgie en stelde dat hij al van jongs af aan een fascinatie had voor pijn. Slaan zag hij al gauw als een seksuele activiteit. Hij normaliseerde zijn interesse in SM door het een “quirk in your character” te noemen. Ook stelde hij dat zelfs gewone seks heel grappig en/of walgelijk is, en zei “that's how it is, we're animals in the end”.

Roekeloze narcisten

De hierboven beschreven affaires zijn slechts een paar voorbeelden van alle seksschandandalen die het publieke licht hebben gezien. Roos Vonk (hoogleraar sociale psychologie aan de Radboud Universiteit) stelt: “Met name bij mannen is macht onbewust geassocieerd met seks. Zet een man bovenop de apenrots – geef hem een juichend publiek, leiding over een groep, machtsmiddelen – en hij gaat aan seks denken. Mensen zijn apen. De alfaman – de man die bovenaan staat in de pikorde – mag het met alle vrouwen

Macht is vaak onbewust geassocieerd met seks

doen. Dat instinct zit nog steeds diep verankerd in de mensenman.”

In een artikel van Frits Conijn en Ton Olde Monnikhof in het *Financieele Dagblad* van 21 mei jl. wordt ook geïmplieerd dat dergelijke seksschandalen een bijwerking kunnen zijn van de macht als iemand lang aan de top verblijft. Godfried IJsserling (senior trainer en coach verbonden aan De Baak, leiderschapsinstituut gerelateerd aan VNO-NCW) stelt in het artikel dat macht een gevoel van onschendbaarheid geeft, terwijl het tegendeel het geval is. Leaders aan de top kunnen zich juist minder veroorloven en zijn kwetsbaarder. Volgens IJsserling breekt er bijna altijd een fase aan dat leaders in hun eigen mythe gaan geloven, waardoor zelfvertrouwen leidt tot zelfoverschatting en roekeloos gedrag. Ook stelt hij dat er verlies van moreel besef kan optreden, maar dat ze zelfreflectie en zelfbezinning niet vinden passen bij leiderschap. Leaders zouden dus omringd moeten worden met mensen die eerlijk zeggen wat ze denken, dan wordt eventueel ongeremd gedrag bespreekbaar gemaakt en kan iemand gecorrigeerd worden op zijn gedrag.

Publieke afrekening

In principe is het persoonlijke leven van topmannen privé en gaan eventuele seksuele escapades ons helemaal niks aan. Toch vinden we het allemaal heel interessant en maken we gretig gebruik van de media die ons voedt met berichtgeving over de seksschandalen. Ook niet geheel onterecht, want prominente topmannen hebben vaak een publieke functie en zijn daarmee een voorbeeldfiguur. Daarom is het niet meer dan logisch dat iemand door het publiek op zijn daden wordt afgerekend als die als verwerpelijk worden beschouwd. Persoonlijk vind ik niet dat er direct een ontslag moet volgen na een seksschandaal als de man in kwestie wel nog steeds in staat is zijn functie goed uit te voeren. Publieke geloofwaardigheid en integriteit zijn echter ook noodzakelijk om zijn werk goed te kunnen doen. Een seksschandaal laat daardoor toch vaak een permanente smet achter op zijn reputatie.

Britt van Waveren

SIB Across the Globe

Verhalen van SIB-leden die in het buitenland studeren over hun tijdelijke land.

Seks, sinaasappelsap en SIB-dating in Senegal

Voordat ik naar Senegal ging, had ik mijn Lonely Planet en Wikipedia er natuurlijk al op nageslagen wat ik van dit land kon verwachten: een druk Dakar, malaria, rijke VN-medewerkers, een redelijke democratie, gastvrijheid, Senegalees worstelen, continu stroomuitval, stakingen, moslims en polygamie. Maar wat betekent dat voor de seksualiteit in Senegal? Gezien de huidige discussie rondom Het Verdrag, zal ik vooral niet proberen om een inhoudelijk stuk over seksualiteit in Senegal te schrijven, maar zal ik gewoon straight to the point zijn.

Gezien mijn relatie met *monsieur T.* kon ik natuurlijk niet zelf op ontdekkingspad gaan om de fijne kneepjes van seksualiteit in Senegal te ondervinden. Maar goed, dat neemt niet weg dat ik wel wat interessante weetjes en observaties aan jullie kan voorschotelen.

In Dakar speelde ik volleybal in het universiteitsteam van de grootste, en tevens oudste, universiteit van West-Afrika: Université Cheikh Anta Diop. Een van mijn teamgenoten, Ami, is een 31-jarige islamitische meid die sinds twee jaar een relatie heeft met Khadim. Khadim is echter sinds vorige zomer getrouwd met een andere vrouw. Ami hoopt erop dat zij zijn tweede vrouw zal worden, want veel andere opties heeft ze ook niet. Een vrouw van dertig is al oud, bijna overrijp en dus niet gewild. Wel zegt ze nog even te willen wachten met het huwelijk. Ze houdt er wel van om in korte rokjes te lopen, en dat kan als getrouwde vrouw natuurlijk niet meer.

Op een avond ging ik samen met Ami, haar vriendje en wat vrienden van hem uit. Uitgaan betekende met een blikke chemische jus d'orange en een zakje gefrituurde bananenschijfjes op het strand zitten. Terwijl ik lastig gevallen werd door zijn vrienden, was Ami met Khadim tot drie uur 's nachts wild bezig op het strand. Ook al moet je officieel nog maagd zijn voor het huwelijk, andere seksuele dingen doen mag natuurlijk wel. Toen we na een lange nacht weer thuis waren, vertelde Ami me dat haar getrouwde vriendje had geprobeerd met haar naar bed te gaan. "Eén keertje kan toch geen kwaad" had hij gezegd... Gelukkig heeft ze hem afgehouden. Was ze namelijk wel met hem naar bed gegaan, dan had hij zeker nooit meer met haar willen trouwen.

Benjamin, een van de jongens uit het herenteam, behoort tot de minderheid van christenen in het overwegend isla-

mitische Senegal. Aangezien hij christelijk is, houdt hij er natuurlijk wat andere regels op na wat betreft seks en alcohol, dan de rest van mijn teamgenoten. Het mooie hiervan is dat je hem dus wat biertjes kan geven, en hij vervolgens gemakkelijk over seks begint te praten. Hij had al meerdere relaties gehad, zowel met katholieke als met islamitische meiden. Met die katholieke meisjes was hij dan ook naar bed gegaan. Vol frustratie en teleurstelling vertelde hij me dat de meiden in Dakar alleen niet zo avontuurlijk zijn. Het meisje lag altijd plat op haar rug en hij ging er boven op het welbekende *position du missionnaire*, (geen vertaling nodig lijkt mij). Een creatiever standje zoals *position de la levrette* (doggystyle) of *position en cuillères* (lepeltje-lepeltje) had hij nog nooit uitgeprobeerd. Ook andere pleziertjes zoals een *fellation* (pijpebeurt) had hij nog nooit gehad! Arme jongen. Daaraan toegevoegd bleek zijn *chérie* zwanger te zijn van een ander...

Nu is Benjamin weer op zoek naar een ander meisje. Ik heb hem wat nummers van SIB-meiden gegeven. Een culturele seksuitwisseling is misschien net wat SIB-Amsterdam nodig heeft. Krijgt hij wat les in creatieve seks en komen die vrijgezelle SIB-meiden nog eens aan de man.

Lidwien Gall

Lidwien in Dakar met vriendinnen Ina en Aissatou uit het volleybalteam

Storm: de baby zonder gender

"If you really want to get to know someone, you don't ask what's between their legs"

Voor de meeste mensen is ons gender nooit een onderwerp van discussie geweest. Je wordt geboren als jongen of als meisje en dat blijf je voor de rest van je leven. Soms weten je ouders zelfs al voor je geboorte of ze een dochter of een zoon krijgen en is er al veel voor je bepaald: krijg je roze of blauwe muren in je kamer, mag je met poppen of met auto's spelen, ga je op voetbal of op paardrijden? Je ouders spelen een belangrijke rol in de sociale constructie van je gender identiteit, waardoor je leert je als een jongen of als een meisje te gedragen. Maar deze schijnbare vanzelfsprekendheid geldt niet voor iedereen.

De afgelopen week kwam de kleine Storm in het nieuws: een Canadese baby van vier maanden, zonder gender. Niemand weet of Storm een jongetje of een meisje is, behalve zijn/haar gezin, één goede vriend en de vroedvrouwen die bij de bevalling aanwezig waren. De ouders van Storm zijn een experiment met hun verse nageslacht gestart, ze voeden hun baby 'genderloos' op: "We've decided not to share Storm's sex for now – a tribute to freedom and choice in place of limitation." Zolang Storm zelf niet aangeeft of 'het' een jongen of een meisje wilt zijn, zullen zij Storm opvoeden als geen van beide. Lichamelijk is Storms geslacht geheel niet onduidelijk, maar de ouders laten Storm de keus welk gender hij/zij wilt zijn.

De ouders van Storm worden in de media regelmatig "the most politically correct family" genoemd. Maar hoe politiek correct is het eigenlijk om je kind op zo'n manier op te voeden? Er kunnen allerlei praktische problemen ontstaan waardoor het risico dat Storm buitengesloten of gediscrimineerd wordt groter wordt. De wereld denkt nu eenmaal

graag in hokjes, in dichotomieën. Storm past hier niet in en dat verwacht de mensen. Als Storm straks naar de crèche gaat, moet 'het' dan op het blauwe potje plassen of op het roze? Moet 'het' met de meisjes op zwemles of met de jongens?

Misschien is Storm een laatbloeiër, kan Storm niet kiezen, heeft Storm straks zo'n vertekend wereldbeeld dat 'het' helemaal niet 'vrij' is maar opgesloten zit in de genderloze identiteit die zijn ouders voor hem/haar geschapen hebben. Krijgt Storm dan wel de kans om zelf te kiezen? De ouders willen Storm opvoeden zonder zich te conformeren aan sociale normen, maar critici vrezen dat dit zal leiden tot vervreemding.

Als de ouders willen dat het geslacht van Storm al die tijd geheim blijft, zullen ze Storm grotendeels moeten isoleren. Storm kan niet naar de kleuterschool, waar nieuwsgierige kleuters doktertje met hem/haar willen spelen. Storm krijgt *homeschooling*, om te voorkomen dat andere kinderen hem/haar dwingen een keuze te maken voor hij/zij daar klaar voor is. In een wereld waarin de meerderheid een duidelijke gender identiteit heeft kan het erg verwarrend zijn wanneer je die zelf niet hebt.

Storms ouders voeren met hun originele opvoedingsmissie actie tegen de strakke normen over genderidentiteit en komen daarmee op voor iedereen die genderloos, interseksueel, transseksueel of op welke afwijkende manier dan ook door het leven gaat. Een idealistisch streven, maar ik denk niet dat dit de manier is. Ze creëren voor Storm mogelijk dezelfde problemen als mensen die 'echt' met een onduidelijke genderidentiteit die afwijkt van de norm leven, en maken daarmee hun eigen kind slachtoffer van de maatschappij waartegen ze strijden. Misschien is het ideaal een kind genderloos op te voeden iets waarvoor eerst de maatschappij veranderd moet worden, en niet eerst het kind.

Een baby heeft de keuze uit allerlei identiteiten..

Judith van der Zweerde

Homoseksualiteit; acceptatie of afkeer?

Het is inmiddels al weer tien jaar geleden dat het eerste homohuwelijk in de wereld werd gesloten, nadat Nederland als eerste land het homohuwelijk wettelijk heeft toegestaan. De ingevoerde wetgeving was gebaseerd op het idee van non-discriminatie. Nu, tien jaar verder lijkt het aantal mishandelingen en pesterijen gericht tegen homo's te zijn toegenomen. Lijkt dit nou alleen maar zo omdat de media er meer aandacht aan besteed of is in Nederland de discriminatie tegen homo's echt toegenomen? En hoe is de houding tegenover homoseksualiteit in andere landen?

Na Nederland is ook in België, Spanje, Canada, Zuid-Afrika, Noorwegen, Zweden, Portugal, IJsland en Argentinië het homohuwelijk wettelijk toegestaan. Daarnaast keuren ook een aantal staten in de Verenigde Staten het homohuwelijk goed. Geregistreerde partnerschappen worden goedgekeurd in een groot deel van de EU, Australië en Nieuw-Zeeland en een aantal Zuid-Amerikaanse landen.

Naast deze wettelijke vormen van goedkeuring en acceptatie zijn er ook sociale evenementen die acceptatie van homoseksualiteit promoten. Vergelijkbare varianten van de Gay Pride in Amsterdam vind je ook in steden als Dublin, Brighton, London, San Francisco en nog veel meer steden.

Op evenementen zoals de Gay Pride is echter ook de benodigde kritiek. Critici zijn van mening dat de televisiebeelden van dansende mannen en vrouwen in roze strings en latexpakjes stigmatisering in de hand zullen werken. En de steeds terugkomende muziek van The Village People en de ABBA zou ook kunnen suggereren dat dit de enige muziek is waar homoseksuelen naar luisteren. De kritiek is hier vooral dat dergelijke evenementen meer feestgelegenheden zijn en niet de intenties hebben die ze pretenderen te hebben.

Behalve evenementen zijn er ook bepaalde gebieden die zich proberen te ontwikkelen tot 'gay area's'. Dit zijn bepaalde gebieden binnen de stad waar restaurants en cafés zich vooral proberen te richten op homoseksuelen. In Amsterdam is bijvoorbeeld een dergelijk gebied te vinden rond de Reguliersdwarstraat.

Soms gebeurt het zelfs dat hele steden zich proberen te promoten als Gay Capitals. Voorbeelden van zulke steden zijn Brighton, San Francisco en Sydney. De Amerikaanse socioloog Richard Florida is hier een voorstander van.

Volgens hem kan een hoog percentage homoseksuelen in een buurt leiden tot de vorming van een grote 'creatieve klasse' in een gebied. En dat leidt vervolgens weer tot een culturele en economische boost voor de stad.

Hierop is de benodigde kritiek gekomen. Critici waren van mening dat je niet even wat homoseksuelen naar de stad kan lokken en dat het dan wel goed komt. Zij stellen dat de economische vooruitgang die Florida heeft aange-toond in steden met een relatief hoog percentage homoseksuelen, niet door het ontstaan van een creatieve klasse hoeft te komen. Het kan namelijk ook komen doordat in dergelijke steden vaak een grote ICT sector aanwezig is.

Kortom, een promotie van de acceptatie van homoseksualiteit kan positieve effecten hebben op het imago van homoseksuelen, maar dan dienen er wel bepaalde nuances in acht te worden genomen. Je moet nadenken wat je nou precies wilt promoten, en hoe en waar je dit wilt doen.

Tegenover het promoten van acceptatie van homoseksualiteit staat ook afkeer en discriminatie. In een groot deel van Afrika en het Midden Oosten ligt deze afkeer zo hoog dat homoseksualiteit hier wettelijk verboden is. In sommige landen staat hier zelfs de doodstraf op.

Behalve door middel van een wettelijk verbod, komt de afkeer van homoseksualiteit ook naar voren bij bepaalde groeperingen. Soms is er sprake van een politieke of christelijke overtuiging, maar dit hoeft niet altijd het geval te zijn. Uit onderzoeken is bijvoorbeeld ook naar voren gekomen dat ook onder veel jongeren en laagopgeleiden homoseksualiteit vaak niet wordt geaccepteerd.

Behalve onder bepaalde subculturen kan afkeer zich ook uiten binnen bepaalde gebieden of staten. Binnen sommige landen zie je dan ook dat er aan de ene kant acceptatie is en aan de andere kant afkeer.

De Gay Pride in Amsterdam

Een voorbeeld hiervan is de Verenigde Staten. De enorme verschillen tussen de diverse staten van dit land uiteten zich ook in de acceptatie van homoseksualiteit. Aan de ene kant heb je het toestaan van homoseksualiteit in vijf staten en de promotie van o.a. Ellen De Generes en Lady Gaga, aan de andere kant wordt homoseksualiteit in de zuidelijke conservatieve staten vaak niet geaccepteerd.

De (Britse) boys van Top Gear kwamen hier op pijnlijke wijze achter. Het leek hun wel de ultieme stunt om in het conservatieve Alabama hun auto's te bekladden met de tekst: "Er gaat niets boven de mannenliefde". Toen er een vrouw kwaad op hen af kwam lopen, probeerde Jeremy Clarkson haar nog te paaien door te stellen dat hij getrouwd is en kinderen heeft. Maar de vrouw stuurde een knokploeg op hen af en de drie gentlemen konden maar net ontsnappen.

Behalve een soort van algemene afkeer tegenover homoseksualiteit onder bepaalde bevolkingsgroepen en binnen bepaalde gebieden, zijn er ook de incidenten. Vaak maakt de krant notitie van Marokkaanse jongeren die homoseksuelen een wijk uit treiteren. Dit werkt bepaalde stigmatiserende beelden, die sommige Nederlanders over Marokkanen hebben, in de hand.

De vraag is of dit terecht is. Kranten zijn vaak geneigd om het wel te vermelden als er Marokkanen bij de pesterijen betrokken zijn, en dit niet te vermelden als het om Nederlanders gaat. De vraag is of Nederlandse jongeren wel zo positief tegenover homoseksualiteit staan.

Onderzoeken hebben uitgewezen dat nog steeds veel Nederlandse jongeren homoseksualiteit afwijzen. In Utrecht bijvoorbeeld is onderzoek gedaan op middelbare scholen. Hieruit blijkt dat 42% van de brugklassers iemand zelfs uit hun vriendenkring zullen zetten als blijkt dat hij homoseksueel is. In Noord-Holland is het onderzocht in de 2de en 4de klas van het middelbaar onderwijs. Daar kwam uit dat de helft homoseksualiteit als iets 'niet normaal' beschouwd. Opvallend is dat jongens (61%) vaker dan meisjes (39%) aangeven homoseksualiteit 'niet normaal' te vinden.

Een probleem is vaak ook onwetendheid. Het overgrote deel van de middelbare scholieren kent geen medescholieren die homo- of biseksueel zijn. Ze hebben weinig weet van het bestaan van homoseksualiteit, wat bepaalde negatieve stigmatiseringen in de hand werkt. Een probleem is daarnaast de angst van leerlingen met homoseksuele gevoelens om deze te tonen. Een meerderheid durft dit dan ook niet, uit angst voor negatieve reacties.

De vraag is of dit terecht is. Bijvoorbeeld het programma 'Uit de Kast' van Arie Boomsma heeft aangetoond dat jongeren het meestal accepteren als een van hun vrienden uitkomt voor zijn homoseksuele geaardheid, ook al zeggen ze dat ze het niet accepteren. Er ligt hier een verschil tussen denken en doen.

Om er nog wat meer een filosofische draai aan te geven; is de afkeer van jongeren tegen homo's wel echte afkeer? Soms is het moeilijk om echte afkeer van gespeelde afkeer te onderscheiden. Als een jongere zegt 'homo' bedoelt hij dit als serieuze belediging, of loopt hij grappen te maken? Wellicht interessant is hier de zaak tegen een Utrechter die een agent voor 'homo' uitmaakte. De politierechter had hier geoordeeld dat het woord 'homo' geen beledigend karakter heeft, en sprak de man vrij. Het hof oordeelde echter dat een agent uitmaken voor 'homo' een belediging is en dus strafbaar.

Zou je kunnen zeggen dat het hof hier homofob heeft gehandeld en discriminatie in de hand werkt? De context speelt wellicht een rol. De Utrechter had zelf al aangegeven dat wat hij riep net zoiets betekende als 'eikel' of 'sukkel' en dat hij kon voorstellen dat de agent zich erdoor voelde beledigd.

Samenvattend zou je kunnen stellen dat homoseksualiteit nog zeker geen volledig geaccepteerd verschijnsel is. Binnen bepaalde landen is er meer discriminatie dan in andere landen, maar het komt nog steeds overal voor. Ook in het Nederland dat juist pretendeert het meest homovriendelijke land ter wereld te zijn.

Rik Voorter

Liefde & LUST

"How does it feel to be one of the beautiful people?", vroegen de Beatles zich ooit af. Het was al een tijdje geleden dat hij de bijbehorende plaat – magical mystery tour – geluisterd had, maar blijkbaar was de vraag blijven hangen. Eerder op de avond, bij het feestje van een vriend van hem, was het plotseling actueel geworden. De aanwezigen stonden er in groepjes; zoals dat vaak gaat bij feestjes klitten mensen die elkaar kenden bij elkaar.

Zij leek buiten haar groepje te vallen. Ietwat verloren had ze aan de rand gestaan van een kringgesprek dat ze niet kon verstaan. Haar pogingen mee te luisteren wisselde ze af met blikken om zich heen. Haar huid was bleek, haar orangerode haar kwam tot haar schouderbladen. Een eenvoudig losvallend zwart truitje probeerde te voorkomen dat haar slanke taille en bescheiden borsten werden geaccentueerd. Een rechttoe-rechtaan spijkerbroek deed hetzelfde voor haar heupen en lange benen.

Misschien dat daardoor niemand aandacht besteedde aan de heldere ogen die hem kippenvel bezorgden. Hij was naar haar toe gelopen en het was eruit voor hij er erg in had. "Hoe voelt het om een van de mooie mensen te zijn?" In het Nederlands en zonder muzikale begeleiding klonk het minder indrukwekkend dan op plaat, realiseerde hij toen hij het zichzelf hoorde zeggen. Bovendien: beseft dit meisje wel dat ze tot de knappe mensen gerekend kan worden? En zelfs als ze zich dat beseft, wat moet je in vredesnaam op zo'n vraag antwoorden?

Kort, heel kort was er verwarring op haar gezicht te lezen. Maar haar mondhoeken gingen al snel omhoog en ze keek hem recht in zijn ogen. "De Beatles. Dat is Baby, you're a rich man!"

Het klopte precies. Ze hadden de hele avond over muziek gepraat. Zij meende dat het onzin was dat de wereld maar twee soorten mensen kende: Beatlesfans en Stonesfans – er waren ook nog mensen die geen van beiden waren. Desalniettemin: zij behoorde tot de Beatlesfamilie. Hij ook: zijn vader stofzuigde het huis altijd op zondagochtend terwijl hij keihard vroege Beatlesplaten draaide.

Suzanne, heette ze. Toen het feestje op zijn eind liep, had ze hem mee gevraagd. Hij had getwijfeld. Dit was anders dan wat hij ooit gevoeld had. Misschien meer verwantschap dan liefde. Hij wilde dat niet in de kiem smoren door wat er zou kunnen gebeuren als hij meeging.

Maar nu zat hij bij haar thuis. Een woonboot in de Amstel, achter hen lag de Pijp. Het was een warme voorjaarsnacht, ze zaten op haar terrasje aan de waterkant. Achter de huizen

aan de overkant waren de eerste stralen van de volgende dag al te zien, maar hij was nog niet klaar met vandaag. Ze zei hem waar te kijken, naar het meerkoetnestje aan haar terras, gemaakt van waterplanten en drijvend afval.

Ze dronken thee, aten sinaasappels. Praatten over muziek, over film, over fotografie. Ze hing aan zijn lippen, lachte om zijn grappen. Haar ogen bleven op hem gericht, steeds die heldere blik die hem zo beroerde. De eerste bootjes met plezierschippers kwamen langs, maar ze had er geen aandacht voor. Nee, haar aandacht was voor hem. Hij genoot ervan, hoe ze zich aan hem overgaf, ook als hij even niets zei.

Hij zong zachtjes mee met de achtergrondmuziek, Dylans Mr. Tambourine Man. Ze legde haar hand op zijn linkerarm en zei dat hij de zinnen steeds net te vroeg inzette. Maar hij hoorde haar niet. Zijn arm tintelde van de aanraking van haar zachte hand. Het voelde alsof zijn lichaam slechts bestond uit dat stukje arm onder haar handpalm.

Het verwarde hem. Hij zat hier niet om verliefd te worden, hij had juist een zielsverwant gevonden. Iemand van wie hij de druk van liefde en lust weg van wilde houden.

"Ik wil hier niet aan beginnen", wilde hij zeggen.

Rustig bewoog ze haar hand omhoog. Hij voelde het intense tintelende gevoel in zijn arm meeschuiven. Het water klotste zachtjes tegen de rand van het terrasje, dat een beetje schommelde. Haar hand steeg op van zijn arm, vloog voor zijn gezicht langs en landde op zijn rechterwang. Haar duim bovenaan, iets naar binnen gedrukt. Tergend langzaam streelde ze zijn gezicht. In zijn hoofd voelden die vijf vingers als schreeuwende euforie. Hij vergat de zich opdringende volgende dag, hij vergat het klotsende water met het meerkoetnestje.

"Ik wil niet meer bij je weg", hoorde hij zichzelf zeggen. Ze boog haar hoofd naar het zijne toe. Op haar lippen proefde hij nog een beetje sinaasappel.

Joost Dobber

Pornobehang, en andere films

Natuurlijk, je hebt veel platte porno. Pornobehang inclusief nep gekreun en veel plastic fantastic. Maar er zijn toch ook echt andere pornovarianten, en zonder al te soft te willen klinken (zie artikel Tantra), de andere varianten zijn vele malen interessanter. Hier zal ik enkele films bespreken die spelen seksualiteit en de beleving ervan. Films die niet direct tot doel hebben de kijker zo opgewonden mogelijk te maken. Sommige films geven een humoristische draai aan seksualiteit, andere zijn meer gericht op het artistieke en weer andere spelen vooral met conventies.

De film *Destriated* (2006) is een voorbeeld van een project waarin regisseurs (die vooral bekend zijn in het arthouse circuit) de vrije hand kregen om op een eigenzinnige manier met seksualiteit, porno en maatschappijkritiek te experimenteren. *Destriated* bestaat uit zeven korte filmpjes, beginnend met een humoristisch portret over vermeende seksuele tradities op de Balkan getiteld *Balkan Erotic Epic*. Vrouwen staan uit volle borst te zingen terwijl ze hun borsten stevig masseren, mannen masturberen in de aarde om de grond zo vruchtbaar mogelijk te krijgen en de afsluiting wordt gevormd door mannen die in hun nationale klederdacht en met erecte penis volksliederen staan te zingen. Inderdaad, enige kritiek op het nationalisme op de Balkan kan geen kwaad. De film volgt met een jonge man masturberend in een desolaat savanne landschap. Geprezen, doch minimalistisch pretentius. Een andere korte film laat vele pornofragmenten achter elkaar zien. Seks uitgebeeld 'zoals het hoort', commercieel gestandaardiseerd. De korte film *Impaled* sluit daar op aan. Jongens worden geïnterviewd als ware het een auditie voor een pornofilm. De antwoorden van de jongens laat zien wat de impact kan zijn van porno op de beleveniswereld van jongeren. Hun seksualiteit is gevormd, en daarmee begrensd, door de weinig vernieuwende porno industrie. De afsluitende korte film *We Fuck Alone* van Gaspar Noé heeft de meeste impact. De film toont een man en een vrouw die in verschillende kamers aan het masturberen zijn, terwijl ze naar een pornofilm zitten te kijken. Ze zijn afgezonderd met niets anders dan hun eigen wereld en beleven seks met een enorme leegheid. Bij de man slaat zijn seksualiteit door naar gewelddadigheid.

Waar *Destriated* met kritiek komt over de dominantie van pornoconventies, laat de volgende film die ik wil behande-

len, *Dirty Diaries* (2009), zien hoe je wars van conventies op zoek kan gaan naar je eigen seksualiteit. De dertien verschillende korte filmpjes zijn gemaakt door vrouwen en variëren van lesbische porno, via exhibitionisme tot en met het spelen met transseksualiteit. Deze Zweedse film eindigt in een serie portretten van de regisseuses terwijl ze klaar-komen. De feministes hebben de ruimte genomen om seks zo in beeld te brengen dat het voor hen opwindend is. Soms wordt iets expliciet in beeld gebracht en soms wordt slechts gebruik gemaakt van suggestie. Alles met acteurs en actrices die vooral niet voldoen aan het dominante schoonheids-ideaal. De film begint met een man en een vrouw die totaal gewikkeld zijn in roze elastisch strak zittende kleding. Langzaamaan zie je hoe de vrouw nat wordt en de man een stijve krijgt. Beetje bij beetje knippen ze delen van de kleding weg tot ze elkaar overal huid op huid kunnen voelen en aanraken... *Dirty Diaries* kreeg veelal totaal tegengestelde kritieken: enkele recensenten vonden het verfrissend provocatief, anderen bestempelden het bovenal als saai. Veel Zweden hadden ook kritiek op de film, niet zozeer om de inhoud zelf, als wel om het feit dat de film bijna volledig met behulp van belastinggeld is gefinancierd.

Andere voorbeelden van pornofilms gemaakt door vrouwen lopen uiteen van het vrij zoete *Female Fantasies* (2006, Petra Joy), via *5 Hot stories for Her* (2009) tot aan de meer expliciete films van Anna Span als *Hoxton Honey* (2005). Het aanbod is gevarieerd, net zoals er veel verschillende vrouwen zijn. Toch echt een emancipatiepleidooi. En hopelijk wordt het aanbod nog breder met meer ruimte voor ieders seksualiteitsbeleving, alhoewel, binnen de grenzen van de wet. Door de opkomst van feministische porno worden veel van de dominante ideeën over seksualiteit op losse schroeven gezet. Het kunnen de stereotype gender rollen zijn, veronderstelde persoonlijkheidsrollen, ideeën over dominantie en onderdanigheid en ga zo verder. Ook voor mannen kan dit alternatief op de standaard porno bevrijdend werken. Het kan 'empowerend' werken en eventuele gezapige relatieseks teniet doen. Zonder al de verschillende korte filmpjes van *Dirty Diaries* even geslaagd te vinden, voelen ze wel veelal authentiek aan, en openen ze toch echt een frisse kijk op hoe je je eigen seksualiteit kunt beleven. Het spelen met conventies en het afstand nemen van rigide seksuele ideeën en normen kan erg bevrijdend werken.

Dirk Eisema

Bestuurscolumn: Liefde of lust, een hartverscheurend taboe

Spanning en sensatie. Prikkel en tintelingen. Verlangens en plezier. Liefde, of slechts lust. Dit zijn enkele woorden die gepaard gaan met seksualiteit. Seks komt voor in verschillende varianten, zoals passievol de liefde bedrijven of puur emotioneel seks. Daartussen zit natuurlijk nog een mengelmoes van deze twee uitersten. Maar naast de fijne belevenissen en het gevoel dat seks kan meebrengen, is er ook een pijnlijke kant. Een kant die nog steeds bij veel mensen, en in verschillende landen, als een taboe wordt beschouwd. De een zwijgt er liever over, en de ander, al dan niet met een glimlach, veegt het liever snel onder het tapijt. De redenen hiervoor verschillen per persoon en per land. Schaamte of ongeloof spelen een rol. Een traumatische ervaring kan iemand ervan weerhouden om de gebeurtenis over zijn of haar lippen te krijgen. De blauwe plekken vervagen, maar het litteken blijft.

Ouders zijn vaak de eersten die je verbieden om met vreemden te praten, ook zijn zij het die je verplichten thuis te komen voordat de zon onder is. O wee als je een seconde – laat staan een minuut – later de woonkamer binnen strompelt! Diep van binnen weet je als kind al dat je ouders altijd (lees: tot op een bepaalde hoogte) gelijk hebben, hoe vervelend het ook kan zijn om dat aan hen toe te moeten geven. Zij willen je alleen beschermen voor zowel in- als uitwendige littekens. Littekens die kunnen ontstaan door misbruik. Alleen heeft niet iedereen het geluk van zulke zorgzame ouders, ook heeft niet iedereen een beschermengel aan zijn zijde. En vaak is zelfs dat niet voldoende.

Soms word je tegen je zin en wil in, spreekwoordelijk of letterlijk, in een hoek gedreven, en gedwongen tot het verrichten van een seksuele daad. Het komt helaas nog vaak voor. Een machteloos gevoel, terwijl de lichamelijke integriteit grof wordt geschonden.

Uitgezaakt op de bank luisteren wij naar het nieuws over de aanranding van minderjarige jongeren of lezen wij in de krant over kindersekstoerisme in Aziatische landen. Toch staan wij er menigmaal simpelweg niet bij stil dat het óók jou, een familielid, je beste vriend(in) of je buurvrouw kan overkomen. Als een meisje een kort rokje draagt of haar vrouwelijkheid op een of andere wijze uit, loopt ze vrij snel het risico dat er met een vinger naar haar wordt gewezen wanneer zij in zo'n situatie belandt. Eigen schuld, dikke bult?

Jongens zijn daarnaast net zo kwetsbaar voor zedendelicten. Toch horen wij amper gevallen over mannen. Gedreven door angst, pijn en door het stereotype van een *echte* man, dat helaas nog in onze huidige maatschappij heerst, durven mannen vaak hun verhaal niet te delen. Ben je nog wel mans genoeg als je jouw verhaal deelt? Wie kun je vertrouwen? De emotionele uitwerking is zowel bij vrouwen als bij mannen zichtbaar in zowel hun handelen als hun nalaten.

Seks is niet altijd rozengeur en maneschijn, al helemaal niet als je in een situatie komt waarin je niets voor het zeggen hebt en je integriteit flink wordt aangetast. De een reageert luchtig wanneer misbruik ter sprake komt, de ander weet zichzelf geen houding te geven. Seksualiteit speelt al eeuwenlang, al dan niet millennia, een prominente rol in samenlevingen. Desondanks blijft het voor een deel een taboe. Zelfs in een welvarend land als Nederland, waar vrijheid zogenaamd centraal wordt geplaatst, heerst er een taboe rondom seksualiteit. Het is tenslotte niet bepaald een onderwerp dat je tijdens het ontbijt willekeurig aansnijdt. Maar tijd heelt alle wonden, zegt men. En gelukkig kunnen taboes doorbroken worden.

Faisa Abbas (Commissaris Extern)

NATTE DROMEN

Nachtelijke fantasien van 36-leden

Indien onbestelbaar retour: Vendelstraat 2, 1012 XX Amsterdam

ABSTINENCE

**BOYS HAVE
A PENIS,
GIRLS HAVE
A VAGINA.**

Now a nation learned about their naughty bits.

Okay, we took off our clothes, I got on top of you... How long 'til it starts feeling good?

I don't know but I've got a headache already!

**DONT BE SILLY
PUT A CONDOM ON
YOUR WELLY**

I SAID NO!

